

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.176 van 19 januari 1999
in de zaak A. 75.322/XII-174.**

In zake : de v.z.w. Evangelische Alliantie Vlaanderen,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering.

tussenkommende partij :
(in de schorsingsprocedure)

Hilde REYNAERT,
wonende te MUNKZWALM,
Bruggenhoek 3.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
v.z.w. Evangelische Alliantie Vlaanderen op 13 augustus
1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van
het ministerieel besluit van 17 juni 1997 houdende vaste
benoeming van Hilde REYNAERT tot inspecteur-adviseur
protestantse godsdienst;

Gelet op het arrest nr. 69.631 van
18 januari 1997 waarbij de schorsing van de tenuitvoer-
legging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de
procedure van de verwerende partij;

Gezien de memorie van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 27 juli 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 oktober 1998, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 27 oktober 1998;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat P. DE SOMERE, die loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. De inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken in het onderwijs wordt geregeld in het decreet van 1 december 1993, decreet betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken, hierna te noemen het inspectiedecreet van 1 december 1993.

Krachtens artikel 5 van het decreet wordt voor het uitvoeren van de in het decreet vermelde opdrachten per erkende godsdienst slechts één instantie of vereniging erkend door de Vlaamse regering. Het is, blijkens artikel 12 van het decreet, op de voordracht

van die erkende instantie dat, voor iedere erkende godsdienst, de leden van de inspectie en de begeleiding door de Vlaamse regering vast worden benoemd of tijdelijk aangesteld.

1.2. Bij ministerieel besluit van 25 maart 1994 wordt voor de protestantse godsdienst erkend het Comité inspectie/begeleiding protestants godsdienstonderwijs (PGO).

In de aanhef van het ministerieel besluit wordt verwezen naar "de beslissing, vermeld in de brief van 28 februari 1994 van de Vlaamse Minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, als antwoord op de aanvraag tot erkenning van 23 februari 1994 van de instantie van de protestantse godsdienst".

De brief van 23 februari 1994 waarnaar aldus verwezen wordt, is geschreven door de voorzitter van de Synode van de Verenigde Protestantse Kerk in België. Hij dient, zo schrijft hij, "een nieuw voorstel van instantie in, ... een voorstel, dat in overleg met de voornaamste protestants-evangelische denominaties werd opgesteld". Bij zijn brief heeft hij het door hem bedoelde voorstel gevoegd. Dat voorstel heeft de vorm van een 18 februari 1994 gedateerde overeenkomst "aangegaan voor de duur van twee jaar" en ondertekend door de Verenigde Protestantse Kerk in België (VPKB), de Evangelische Alliantie Vlaanderen (verzoekster in de huidige zaak) en het Verbond van Vlaamse Pinkstergemeenten. In punt 3.1. is bepaald dat de synodevoorzitter van de VPKB deel uitmaakt van het comité "als raadgever zonder stemrecht". In punt 4 is bepaald dat de besluiten genomen worden bij consensus "of indien dit de werking verlamt bij 2/3 meerderheid". In punt 5 is bepaald dat het comité de synodevoorzitter van de VPKB aanwijst als zijn voorzitter "die de spreekbuis is naar de overheid toe".

Het besluit dat het PGO erkent, verleent die erkenning voor een periode van vijf jaar met ingang van

1 januari 1994, zulks in overeenstemming met artikel 5 van het inspectiedecreet van 1 december 1993.

1.3. Met een brief van 22 februari 1997 schrijft de synodevoorzitter de Minister aan. Hij schrijft : "In toepassing van het artikel 11 van het decreet van 1 december 1993 ... heb ik de eer U de definitieve benoeming voor te stellen voor de functie van inspecteur-adviseur protestantse godsdienst voor het lager, het secundair en het pedagogisch hoger onderwijs van Mevrouw Hilda REYNAERT ...".

1.4. Op 17 juni 1997 neemt de Minister het thans bestreden besluit, houdende benoeming van Hilda REYNAERT, in evenvermeld ambt.

In de aanhef van zijn besluit overweegt hij "dat de erkende instantie van de protestantse godsdienst op 22 februari 1997 mevrouw Hilda REYNAERT voordraagt ...".

2. Overwegende dat met haar annulatiemiddel verzoekster de verwerende partij voor een alternatief stelt : ofwel moest zij de onder 1.2. gerelateerde overeenkomst als verstreken beschouwen en dan bestond het PGO niet meer en kon het dus geen juridisch bindende beslissingen meer nemen, met name een voordracht voor benoeming doen; ofwel kon zij, vanwege de erkenning voor vijf jaar, het PGO als nog steeds bestaand beschouwen, maar dan moest zij rekening houden met de bepalingen van de overeenkomst die het PGO in het leven heeft geroepen, en dus vaststellen dat tegen die bepalingen in bij de voordracht van Hilde REYNAERT geen meerderheid van 2/3 was bereikt en de synodevoorzitter had meegestemd; in de twee hypothesen mocht de verwerende partij aan de voordracht geen gevolg geven;

2.1. Overwegende dat, geconfronteerd met de voordracht van Hilde REYNAERT, de verwerende partij op

zijn minst moest nagaan of die voordracht uitging van de erkende instantie;

2.1.1. Overwegende dat de Raad niet inziet dat de verwerende partij bij dat nagaan de onder 1.2. gerelateerde overeenkomst als een interne kwestie, vreemd aan de overheid kon afdoen; dat, zoals daar gezien, de overeenkomst was gehecht aan het voorstel van erkende instantie van de synodevoorzitter en dat de synodevoorzitter er in zijn brief uitdrukkelijk naar verwees; dat voor de verwerende partij de spreekbuis-hoedanigheid van de synodevoorzitter geen reden kon zijn om het in rechte voor bewezen te houden dat het voorstel wel degelijk van de erkende instantie uitging; dat de Raad nog daar wil laten dat in zijn onder 1.3. gerelateerde brief de synodevoorzitter het niet eens had over een voorstel van het PGO, dat hij schreef "... heb ik de eer U de definitieve benoeming voor te stellen", "ik", niet het PGO; dat veel belangrijker is dat wanneer de verwerende partij de synodevoorzitter als de spreekbuis van het PGO kon beschouwen, dat zo was op grond van punt 5 van de overeenkomst; dat de verwerende partij bezwaarlijk zich voor dat punt op de overeenkomst zou kunnen beroepen en die overeenkomst voor het overige als een interne zaak bestempelen;

2.1.2. Overwegende dat wanneer men aanneemt dat de verwerende partij de interne werking van de erkende instantie niet behoefde te controleren, blijft dat de chronologisch voorafgaande vraag is of er wel een erkende instantie was; dat het PGO dat zij als erkende instantie heeft aangenomen is opgericht bij de overeenkomst tussen de VPKB, verzoekster en het Verbond van Vlaamse Pinkstergemeenten; dat die overeenkomst, 18 februari 1994 gedateerd, gesloten is voor twee jaar; dat bijgevolg, onder voorbehoud van wat in de volgende overweging wordt gezegd, moet worden aangenomen dat op het tijdstip van de voordracht van Hilde REYNAERT er

geen PGO en dus geen erkende instantie meer was; dat de omstandigheid dat de verwerende partij het PGO voor vijf jaar had erkend, daar uiteraard niets kon aan veranderen : een lichaam dat maar voor twee jaar is opgericht, kan niet langer bestaan dan het bestaat ook al is het voor langer erkend;

2.2. Overwegende dat nu wel niet zonder meer ondenkbaar is dat het PGO toch geacht mag worden te hebben voortbestaan na de contractuele twee jaar, niet omdat het voor vijf jaar is erkend, maar omdat het met instemming van de drie ondertekenende partijen voort heeft gewerkt, wat het niet kon als het niet voort in het leven werd gehouden; dat dan echter ook aangenomen moet worden dat het, bij ontstentenis van nieuwe werkingsregels, onderworpen is gebleven aan de werkingsregels van de overeenkomst;

Overwegende dat mogelijk van de verwerende partij niet verwacht mocht worden dat ze op eigen initiatief zou nagaan of bij de voordracht die regels waren gerespecteerd; dat te dezen zij echter een 2 mei 1997 gedateerde brief van verzoekster had ontvangen waarin deze het niet respecteren van die regels -op de twee punten die zij nu tot voorwerp maakt van de tweede mogelijkheid vooropgesteld in haar annulatiemiddel-aanklaagt en de Minister verzoekt geen gevolg te geven aan de voordracht; dat deze regels moeten waarborgen dat geen van de drie protestantse denominaties die de overeenkomst ondertekend hebben, in de verdrukking kan komen te staan; dat voor de verwerende partij tot bewijs van het tegendeel deze drie denominaties in rechte gelijk moeten zijn; dat als zij, ofschoon gealarmeerd, toekijkt wanneer een van de denominaties de met de andere gemaakte afspraken niet nakomt, zij die gelijkheid in rechte ignoreert;

Overwegende dat het annulatiemiddel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het ministerieel besluit van 17 juni 1997 houdende vaste benoeming van Hilde REYNAERT tot inspecteur-adviseur protestantse godsdienst.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negentien januari
1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was
samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BORRET.